

Zagreb, 31.3.2023.

JUJNOVIĆ LUČIĆ MARKOVIĆ
ODVJETNIČKO DRUŠTVO / LAW FIRM

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
Zagrebačka 2
Osijek

Posl. br.: St-737/2022
Kanc.br.: P-44-1

Pravna stvar:

Dužnik: Naziv: **PRESOFLEX GRADNJA d.o.o.**
OIB: 66952197279
Adresa sjedišta: Požega, Industrijska 30

zastupano po punomoćniku Goranu Jujnoviću Lučiću, odvjetnik u JUJNOVIĆ LUČIĆ MARKOVIĆ Odvjetničko društvo j.t.d., sa sjedištem u Zagrebu, Strojarska cesta 20/XXII

Radi: predstečaja;

Dostaviti: sudu e-komunikacijom;

Prilozi: Odluka VTS-a broj Pž-7716/2018 od 14. siječnja 2019. kao **Prilog 1**, Odluka VTS-a broj Pž-1677/2019-2 od 13. ožujka 2019. kao **Prilog 2**, Odluka VTS-a broj Pž-3503/2021-2 od 21. srpnja 2021. godine kao **Prilog 3**, Odluka VTS-a od dana 8.5.2019. godine, broj Pž-2525/2019 kao **Prilog 4**

Primjerci: 1x (jednostruko);

ŽALBA DUŽNIKA

ŽALBA DUŽNIKA

I/ Rješenje protiv kojeg se izjavljuje žalba

Naslovni je sud dana 17.3.2023. godine donio Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama, posl. br. gornji (u daljnjem tekstu: „**Rješenje**“).

Pisani otpravak Rješenja je sukladno odredbama članka 12. Stečajnog zakona (*Narodne novine broj 71/15, 104/2017, 36/2022; u daljnjem tekstu: „SZ“*) objavljen na e-Oglasnoj ploči sudova 17.3.2023. godine.

Dužnik unutar otvorenog zakonskog roka temeljem članka 19. SZ-a podnosi

ž a l b u

kojom pobija Rješenje u točkama IV., V., VI., VII., VIII., X.-XIX. kao neosnovano, a sve kako je detaljno obrazloženo u nastavku.

II/ Razlozi zbog kojih se žalba podnosi

Žalba se podnosi zbog sljedećih žalbenih razloga:

- A) bitne povrede odredaba postupka iz razloga što je prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijanog Rješenja povrijedio odredbe SZ-a i Zakona o parničnom postupku (*Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/1470/2019, 80/2022, 114/2022; u daljnjem tekstu: „ZPP“*);
- B) pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjenično stanja;
- C) pogrešne primjene materijalnog prava.

III/ Obrazloženje razloga za žalbu

- 3.1. Dužnik ovim putem ističe kako je Rješenje neosnovano i nezakonito u dijelu u kojemu su kao osporene navedene tražbine vjerovnika Zagrebačka banka d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473 (u daljnjem tekstu: „ZABA“) u iznosu od 46.971.316,83 kn / 6.234.165,08 EUR, Nova hrvatska banka d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Varšavska 9, OIB: 78427478575 (u daljnjem tekstu: „NHB“) u iznosu od 8.830.581,37 kn / 1.172.019,56 EUR, ADDIKO BANK d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877 (u daljnjem tekstu: „Addiko“) u iznosu od 36.271.362,60 kn / 4.814.037,11 EUR te Podravska banka d.d. sa sjedištem u Koprivnici, Opatička 3, OIB: 9732628315 (u daljnjem tekstu: „POBA“, a ZABA, NHB, ADDIKO i POBA u daljnjem tekstu: „Razlučni vjerovnici“) u iznosu od 1.495.661,41 kn / 198.508,38 EUR, a sve iz razloga kako slijedi.

Naime, riječ je o tražbinama osiguranim razlučnim pravom na imovini dužnika koje nisu mogle biti ispitane na ročištu radi ispitivanja prijavljenih tražbina, a budući da razlučna prava, uključujući i tražbine osigurane razlučnim pravom, za koje se razlučni vjerovnik nije odrekao prava na odvojeno namirenje niti je pristao na odgodu namirenja iz predmeta razlučnog prava, nisu predmet ispitivanja u predstečajnom postupku.

Člankom 35. stavkom 3. SZ-a propisano je da se na razlučne vjerovnike kao vjerovnike dužnika u predstečajnom postupku na odgovarajući način primjenjuju pravila iz članka 153. ovoga Zakona.

Člankom 153. SZ-a propisano je da su vjerovnici s pravom odvojenoga namirenja stečajni vjerovnici ako im je dužnik i osobno odgovoran. Oni imaju pravo na razmjerno namirenje iz stečajne mase samo ako se odreknu odvojenoga namirenja ili ako se ne uspiju odvojeno namiriti.

Sukladno članku 35. SZ-a, odredba iz članka 153. SZ-a se primjenjuje u predstečajnom postupku, ali na odgovarajući način. Do odgovarajuće primjene tih pravila može doći samo u slučaju ako i kada se razlučni vjerovnik odrekao svog razlučnog prava, odnosno prava na odvojeno namirenje.

Člankom 38. stavkom 4. SZ-a propisano je da plan restrukturiranja ne smije zadirati u pravo razlučnih vjerovnika na namirenje iz predmeta na kojima postoje prava odvojenoga namirenja, ako tim planom nije izrijekom drukčije određeno. Ako je planom restrukturiranja drukčije određeno, za različne vjerovnike posebno će se navesti u kojem se dijelu njihova prava smanjuju, na koje se vrijeme odgađa namirenje i koje druge odredbe plana restrukturiranja prema njima djeluju.

Dakle, citiranim odredbama dopuštena je mogućnost da plan restrukturiranja zadire u prava razlučnih vjerovnika, ali samo u slučaju kada je razlučni vjerovnik u obavijesti o svom pravu dao izjavu da se odriče od prava na odvojeno namirenje ili je dao izjavu kojom pristaje na odgodu namirenja iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo. U tom slučaju u planu restrukturiranja mora biti navedeno u kojem se dijelu smanjuju prava razlučnih vjerovnika, na koje vrijeme se odgađa namirenje i koje druge odredbe plana restrukturiranja prema njima djeluju.

Pored navedenog, člankom 46. stavkom 6. SZ-a propisano je da u predstečajnom postupku izlučna i razlučna prava nisu predmet ispitivanja.

Iz stanja spisa te prijava Razlučnih vjerovnika proizlazi da su isti dostavili obavijest o razlučnom pravu u skladu s člankom 38. stavkom 1. SZ-a, koje su podnesene na obrascu za prijavu vjerovnika u predstečajnom postupku, kao što je to propisano stavkom 6. istog članka.

Iz prijava Razlučnih vjerovnika također proizlazi kako se isti nisu odrekli prava na odvojeno namirenje niti su pristali da se odgodi namirenje njihovih tražbina iz predmeta razlučnog prava.

Dakle, predmetne tražbine Razlučnih vjerovnika u cijelosti su osigurane razlučnim pravom te su svi Razlučni vjerovnici u obavijesti izričito izjavili da se ne odriču prava na odvojeno namirenje i da ne pristaju na odgodu namirenja iz predmeta na koja se odnose njihova pojedinačna razlučna prava.

Zbog toga svaki od Razlučnih vjerovnika ima status razlučnog vjerovnika koji ne sudjeluje u predstečajnom postupku niti se u konkretnom slučaju primjenjuje iznimka iz članka 38. stavka 4. SZ-a prema kojoj plan restrukturiranja djeluje i na različne vjerovnike, već pravilo iz članka 38. stavka 4. SZ-a da plan restrukturiranja ne smije zadirati u pravo razlučnih vjerovnika na namirenje iz predmeta na kojima postoje prava odvojenog namirenja.

Prema tome, budući da se Razlučni vjerovnici nisu odrekli svog razlučnog prava niti su pristali na odgodu namirenja, tražbine Razlučnih vjerovnika koje su osigurane razlučnim pravom ne mogu biti predmet ispitivanja u predstečajnom postupku. Takav vjerovnik ne sudjeluje aktivno u predstečajnom postupku, odvojeno se namiruje i na njega ne utječe daljnji tijek predstečajnog postupka.

Ovakav stav izrazio je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (*u daljnjem tekstu: „VTS“*) u više svojih odluka od kojih se ističu rješenja poslovni broj Pž-7716/2018 od 14. siječnja 2019., Pž-1677/2019-2 od 13. ožujka 2019., Pž-6150/2019-2 od 22. listopada 2019. te Pž-3503/2021-2 od 21. srpnja 2021. godine.

Dakle, prvostupanjski sud je nezakonito ispitao predmetne tražbine Razlučnih vjerovnika te je obuhvativši iste pobijanim Rješenjem kao osporene i uputivši Razlučne vjerovnike, odnosno dužnika u parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja predmetnih tražbina pogrešno primijenio materijalno pravo, posljedica čega je neosnovanost i nezakonitost Rješenja u točkama VI., X.-XIII., XVI., XVII. i XIII.

Dokaz: Odluka VTS-a broj Pž-7716/2018 od 14. siječnja 2019. kao **Prilog 1**, Odluka VTS-a broj Pž-1677/2019-2 od 13. ožujka 2019. kao **Prilog 2**, Odluka VTS-a broj Pž-3503/2021-2 od 21. srpnja 2021. godine kao **Prilog 3**, Odluka VTS-a broj Pž-3503/2021-2 od 21. srpnja 2021. godine kao **Prilog 4**, uvid u odluku VTS-a broj Pž-6150/2019-2 od 22. listopada 2019. koja dužniku nije bila dostupna, uvid u dokumentaciju u spisu

- 3.2. Točkom IV. Rješenja neosnovano je odbijen prijedlog dužnika za odbacivanjem prijave vjerovnika ZABA, NHB, ADDIKO i KENT BANK d.d. sa sjedištem u Zagrebu, OIB: 73656725926 (u daljnjem tekstu: „KENT BANK“) u odnosu na prijavljene uvjetne tražbine s osnova izdanih bankarskih garancija.

Tijekom postupka nije bilo sporno da su gore navedeni vjerovnici prijavili tražbine s osnove bankarskih garancija koje u trenutku otvaranja ovog postupka nisu bile nastale, odnosno za koje u tom trenutku nisu bile ispunjene pretpostavke za isplatu, i to tražbina vjerovnika ZABA u iznosu od 46.883.472,70 kn / 6.222.506,16 EUR, vjerovnika NHB u iznosu od 8.830.581,37 kn / 1.172.019,56 EUR, ADDIKO u iznosu od 21.134.362,60 / 2.805.011,96 EUR te KENT BANK u iznosu od 3.288.827,56 kn / 436.502,43 EUR (u daljnjem tekstu zajedno: „Uvjetne tražbine“).

Dužnik ističe kako uvjetne tražbine s osnova izdanih garancija koje nisu dospjele na naplatu ne mogu biti predmetom predstečajnog postupka.

Člankom 35. stavkom 1. SZ-a propisano je da su vjerovnici dužnika u predstečajnom postupku osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja predstečajnoga postupka imaju imovinskopravnu tražbinu prema dužniku.

Ne bi trebalo biti sporno da vjerovnici uvjetnih tražbina u trenutku otvaranja predstečajnog postupka nemaju imovinskopravnu tražbinu prema dužniku, budući da tražbina u tom trenutku nije nastala i ne zna se uopće da li će nastati te vjerovnik takve tražbine nema imovinskopravni zahtjev prema dužniku u trenutku otvaranja predstečajnog postupka.

Naime, sukladno odredbama kojima je uređen pravni posao bankarske garancije, banka izdavanjem takve garancije jamči da će u slučaju ispunjenja uvjeta iz osnovnog pravnog posla, odnosno u slučaju da dužnik ne ispunji obvezu iz tog pravnog posla, isplatiti dužnikovom vjerovniku na njegov poziv unaprijed određen iznos novca, a banka će u tom slučaju imati regresni zahtjev za isplatu tog iznosa prema dužniku, uvećano za dodatne troškove i kamate.

Banka samim izdavanjem bankarske garancije ne stječe tražbinu prema dužniku, već će ta tražbina nastati u trenutku isplate garantnog iznosa dužnikovom vjerovniku, pod uvjetom da se za to ispune pretpostavke.

Budući da nije sporno da Uvjetne tražbine u trenutku otvaranja predmetnog postupka nisu bile nastale, odnosno da banke nisu isplatile iznose iz bankarskih garancija niti su bile ispunjene pretpostavke za njihovu isplatu, banke nisu imale imovinskopravni zahtjev prema dužniku u trenutku otvaranja predstečajnog postupka na osnovi izdanih bankarskih garancija te se isti ne mogu smatrati predstečajnim vjerovnicima po osnovi Uvjetnih tražbina u smislu članka 35. stavka 1. SZ-a.

Dužnik pritom dodatno ističe kako intencija zakonodavca nesporno nije bila sudjelovanje uvjetnih tražbina u predstečajnom postupku. Naime, utvrđivanjem predmetnih tražbina bi se drugi vjerovnici doveli u nepovoljan položaj

budući bi banke s obzirom na postojanje ovršnih isprava bile u mogućnosti odlučivati o planu restrukturiranja sa novčanim iznosima koji efektivno nisu isplaćeni u odnosu na bankarske garancije koje su na snazi, a korisnici tih garancija po istima nisu zahtijevali isplatu.

U tom smislu je dužnik stava da takve tražbine ne sudjeluju u predstečajnom postupku te bi se iste eventualno mogle smatrati novim tražbinama ukoliko i kad nastanu, odnosno u trenutku kad banke budu pozvane na plaćanje po predmetnim garancijama. Takav stav zauzeo je i VTS u odluci od dana 8.5.2019. godine, broj PŽ-2525/2019 koju dužnik dostavlja u prilogu.

Budući da iz prijava vjerovnika na osnovi Uvjetnih tražbina jasno proizlazi kako je riječ o tražbinama koje u trenutku otvaranja predstečajnog postupka nisu bile nastale te je bilo neizvjesno da li će nastati, a koju činjenicu su ti vjerovnici potvrdili na ispitnom ročištu, prvostupanjski sud je bio obavezan odbaciti prijave tražbina banaka na osnovi izdanih bankarskih garancija (Uvjetnih tražbina), uslijed čega je Rješenje u točki IV. i VI. podtočkama 1.-6. izreke u cijelosti neosnovano i nezakonito.

S obzirom na to da su prijave Uvjetnih tražbina trebale biti odbačene, nisu bile ispunjene ni pretpostavke za upućivanje dužnika u parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja navedenih tražbina te je Rješenje nezakonito u točkama X.-XIV. izreke.

Dokaz: Odluka VTS-a od dana 8.5.2019. godine, broj PŽ-2525/2019 kao **Prilog 4**, uvid u dokumentaciju u spisu

- 3.3. Dužnik nadalje ističe kako je prvostupanjski sud neosnovano u parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbina vjerovnika Grad Vukovar sa sjedištem u Vukovaru, OIB: 50041264710 (u daljnjem tekstu: „Grad Vukovar“), ZABA, NHB, ADDIKO i KENT BANKE uputio vjerovnika ADRIA RIJEKA.

Osim što je riječ o tražbinama osiguranim razlučnim pravom, odnosno uvjetnim tražbinama (osim tražbine Grada Vukovara), uslijed čega iste nisu predmet ispitivanja u predstečajnom postupku, a sve iz razloga kako je gore navedeno, riječ je o tražbinama koje su osporili dužnik i povjerenik.

Naime, u slučaju da je sud pravilno postupio ispitivši tražbine osigurane razlučnim pravom i Uvjetne tražbine, budući da je dužnik iste osporio, uključujući i tražbinu Grada Vukovara, sud je bio obavezan u parnicu uputiti isključivo vjerovnike osporene tražbine, odnosno dužnika u odnosu na tražbine za koje postoji ovršna isprava, a ne i vjerovnika osporavatelja.

Člankom 48. stavkom 1. SZ-a propisano je da ako je dužnik osporio tražbinu, sud će vjerovnika osporene tražbine uputiti na parnicu protiv dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine.

Člankom 48. stavkom 2. SZ-a propisano je da ako je povjerenik osporio tražbinu koju je priznao dužnik, sud će vjerovnika osporene tražbine uputiti na parnicu protiv dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine. Povjerenik u takvom postupku nastupa u ime i za račun te na trošak dužnika.

Člankom 48. stavkom 3. SZ-a propisano je da ako je vjerovnik osporio tražbinu koju su priznali dužnik i povjerenik, sud će osporavatelja uputiti na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine. Osporavatelj u takvom postupku nastupa u ime i za račun dužnika, a na svoj trošak.

Člankom 48. stavkom 5. SZ-a propisano je da ako za tražbinu postoji ovršna isprava, sud će na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svoga osporavanja.

Iz citiranih odredaba jasno proizlazi kako se vjerovnik kao osporavatelj tražbine u predstečajnom postupku upućuje u parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja isključivo u odnosu na tražbine koje su dužnik i povjerenik priznali. Tek ako je tražbinu osporio vjerovnik, a ista je priznata od strane dužnika i povjerenika, sud će u parnicu uputiti vjerovnika kao osporavatelja koji u takvom postupku nastupa u ime i za račun dužnika, a na svoj trošak.

Dakle, čim je dužnik osporio određenu tražbinu, osporavanja od strane povjerenika i/ili vjerovnika nisu relevantna te se isti ne upućuju u parnicu, nego se u parnicu upućuje isključivo vjerovnik osporene tražbine ako nema ovršnu ispravu, odnosno dužnik ako vjerovnik osporene tražbine ima ovršnu ispravu, a nikako i dužnik i vjerovnik osporavatelj istodobno, kao što je to ovdje slučaj.

U pogledu tražbina ZABA, NHB, ADDIKO i KENT BANKE koje su osigurane različitim pravom, odnosno koje su uvjetne, sve i kada bi iste sudjelovale u predstečajnom postupku, odnosno bile predmetom ispitivanja, sukladno citiranim odredbama SZ-a, sud bi bio obvezan u parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja predmetnih tražbina uputiti isključivo dužnika kao osporavatelja.

Budući da je dužnik osporio gore navedene tražbine vjerovnika Grad Vukovar, ZABA, NHB, ADDIKO i KENT BANKE te je sud ispravno uputio vjerovnika Grad Vukovar (iako u pogrešnom iznosu) u parnicu radi utvrđivanja tražbine te dužnika radi dokazivanja osnovanosti osporavanja ostalih tražbina, sud je uputivši vjerovnika ADRIA RIJEKA, kao osporavatelja, u parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporavanja predmetnih tražbina, pogrešno primijenio materijalne odredbe članka 48. SZ-a te je Rješenje nezakonito u točkama izreke XV.-XIX. u cijelosti.

Dokaz: *uvid u spis, uvid u gore navedene odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske*

- 3.4. Dužnik konačno ističe kako je prvostupanjski sud u pogledu osporene tražbine vjerovnika Grad Vukovar uputio vjerovnika u parnicu radi utvrđivanja tražbine u pogrešnom iznosu.

Naime, Grad Vukovar prijavio je tražbinu u iznosu od 44.301.291,12 kn / 5.879.791,77 EUR, koja mu je u cijelosti osporena, kako je sud i pravilno utvrdio u tablici osporenih tražbina, a isti je upućen u parnicu za iznos od 88.391.206,94 kn / 11.731.529,22 EUR.

Iz zapisnika s ispitnog ročišta od dana 1.3.2023. godine jasno proizlazi kako je vjerovnik Grad Vukovar obavijestio sud da je u postupku prijavio tražbinu u iznosu od 44.301.291,12 kn / 5.879.791,77 EUR, a ne 88.391.206,94 kn / 11.731.529,22 EUR kako je to pogrešno stajalo u tablici Financijske agencije te kako isti potražuje od dužnika iznos od 44.301.291,12 kn / 5.879.791,77 EUR.

Prvostupanjski sud je u skladu s navedenim ispravio ukupno prijavljen iznos te je u tablicu osporenih tražbina ispravno uvrstio ukupno prijavljen iznos od 44.301.291,12 kn / 5.879.791,77 EUR koji je u cijelosti osporen.

Budući da je prema ocjeni dužnika riječ o omašci suda, predlaže se sudu ispraviti pobijano Rješenje u točki VII., podtočki 36. izreke te vjerovnika Grad Vukovar uputiti u parnicu radi utvrđivanja tražbine u iznosu od 44.301.291,12 kn / 5.879.791,77 EUR umanjeno za iznos za koji vjerovnik Grad Vukovar raspolaže ovršnom ispravom te za koji je u parnicu upućen dužnik.

Ukoliko prvostupanjski sud ne uvaži prijedlog za ispravak dužnika, isti se smatra žalbom protiv Rješenja u točki VII., podtočki 36. te se predlaže drugostupanjskom sudu Rješenje u navedenom dijelu preinačiti te uputiti vjerovnika Grad Vukovar u parnicu radi utvrđivanja tražbine u iznosu od u iznosu od 44.301.291,12 kn / 5.879.791,77 EUR umanjeno za iznos za koji vjerovnik Grad Vukovar raspolaže ovršnom ispravom te za koji je u parnicu upućen dužnik.

Dokaz: *uvid u spis*

- IV/** Slijedom svega naprijed navedenog, predlaže se drugostupanjskom sudu donijeti rješenje kojim se žalba usvaja u cijelosti te se preinačava Rješenje u pobijanim dijelovima sukladno iznesenim žalbenim razlozima, podredno ukinuti Rješenje u pobijanom dijelu i predmet vratiti na ponovni postupak.

Dužnik
po punomoćniku: